

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

26 октомври 1982 година*

„Мита: контрабандно внесени наркотични вещества”

По дело 240/81

С предмет преюдициално запитване, отправено до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО от страна на Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия), в производството, висящо пред този съд между

Senta Einberger, Schallstadt-Wolfenweiler,

и

Hauptzollamt Freiburg

относно тълкуването на разпоредбите на Общността относно митническия съюз във връзка с незаконния внос на наркотични вещества,

СЪДЪТ,

в състав: г-н J. Mertens de Wilmars, председател, г-н A. O'Keefe, г-н U. Everling и г-н A. Chloros, председатели на състав, г-н P. Pescatore, г-н Mackenzie Stuan, г-н G. Bosco, г-н T. Koopmans и г-н O. Due, съдии,

генерален адвокат: г-н F. Capotorti,

секретар: г-н H. A. Rühl, главен администратор,

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 16 юни 1981 г., постъпило в Съда на 4 септември същата година, Finanzgericht Baden-Württemberg (Финансовия съд на Baden-Württemberg) е поставил, по силата на член 177 от Договора за ЕИО, преюдициален въпрос относно прилагането на Общата митническа тарифа към контрабандно внесени наркотични вещества.

2. Спорът по главното производство засяга определянето на митата, приложими към количества морфин, които преди да бъдат внесени незаконно във Федерална република Германия, са били продадени в Швейцария, в нарушение на Betäubungsmittelgesetz (немския закон за наркотичните вещества) от ищеца по

* Език на производството: немски.

главното производство. Последният е бил осъден за тези деяния на една година лишаване от свобода с отложено изпълнение от немски наказателен съд.

3. Finanzgericht е повдигнал въпроса дали морфинът подлежи на облагане с мита съгласно правото на Общността. В това отношение припомня, че в своето решение от 5 февруари 1981 г. (по дело Horvath, 50/80, Recueil, стр. 385), Съдът е заявил, че въвеждането на Общата митническа тарифа е отнело правомощието на държава-членка да прилага мита към наркотичните вещества, които са внесени контрабандно и са унищожени щом са открити, но предоставя пълна свобода за преследване на извършените нарушения посредством наказателното право.

4. Що се отнася до фактите по делото, Finanzgericht е установил, че морфинът не е произведен във Федерална република Германия, и че количеството от този продукт, продадено от ищеца по главното производство е било внесено контрабандно на територията на Германия, за да бъде незаконно реекспортирано за трета страна. Като се позовава на посоченото по-горе решение на Съда, пита дали това не е забраната за внос и търгуване на наркотични вещества, отколкото тяхното унищожаване, което възпрепятства прилагането на мита, и дали, при тези обстоятелства, не е уместно да се заключи, че не възниква никакво митническо задължение. Само ако Съдът не приеме това заключение, би възникнал въпроса дали транспортът извън митническата територия трябва да се смята за унищожаване на незаконните наркотични вещества.

5. Въз основа на тези съображения, националният съд е поставил следния преюдициален въпрос:

„След въвеждането на Общата митническа тарифа, има ли право държава-членка да събира мита върху наркотичните вещества, които са внесени контрабандно и впоследствие транспортирани извън митническата територия на Общността?”

6. Националният съд правилно заявява, че предварителният въпрос е този дали незаконният внос в Общността на незаконно търгувани наркотични вещества дава основание за възникване на митническо задължение. Съдът първо ще разгледа този въпрос.

7. Така поставен този въпрос не засяга проблема за незаконния внос на продукти изобщо, а този за незаконния внос на наркотични вещества.

8. Както Съдът е посочил в решение си от 5 февруари 1981 г. посочено по-горе, наркотичните вещества като морфин, хероин и кокаин разкриват особени характеристики доколкото тяхното вредно въздействие е общо признато и техният внос и търгуване са забранени във всички държави-членки, освен в търговията, която е строго контролирана и ограничавана до позволено използване за фармацевтични и медицински цели.

9. Това правно положение е в съответствие с Единната конвенция по упойващите вещества от 1961 г., (Сборник договори на Организацията на Обединените нации, том 520, № 7515), по която всички държави-членки понастоящем са страни. В преамбюла на тази конвенция, страните признават, че наркоманията е бедствие за отделния индивид и представлява социална и икономическа опасност за човечеството; те декларират, че съзнават своето задължение да предотвратят и да се борят с това бедствие, като признават, че медицинската употреба на упойващи вещества продължава да бъде необходима за облекчаване на болката, и че трябва да бъдат взети съответните мерки, за да гарантират, че упойващите вещества са налични за тази цел. Съгласно член 4 от Единната конвенция страните трябва да вземат всички необходими мерки, за да ограничат изключително за медицински и научни цели производството, изработването, износа, вноса, разпространението, търговията, използването и притежаването на упойващи вещества.

10. В резултат, наркотичните вещества, които не са ограничени в рамките на каналите за разпространение, които се контролират строго от компетентните органи с цел да бъдат използвани за медицински и научни цели подлежат, по определение, на пълна забрана за внос и разпространение във всички държави-членки.

11. На практика, с откриването им тези вещества се изземват и унищожават в съответствие с националното законодателство относно наркотичните вещества, освен в няколко редки случая, когато иззетия продукт се предава за медицинска или научна употреба и когато е пуснат в контролираните канали за разпространение, при което става обект на мито.

12. От друга страна, наркотичните вещества, разпространявани през незаконните канали не са обект на мито, когато остават в тези канали, независимо дали са открити и унищожени или не са открити от органите.

13. Следователно митническо задължение не може да възникне при вноса на наркотични вещества, които не могат да бъдат търгувани и интегрирани в икономиката на Общността. Въвеждането на Общата митническа тарифа, предвидено в член 3, буква б) от Договора, попада в обхвата на целите, които са определени за Общността в член 2 и насоките, определени в член 29 за работата на митническия съюз. Вноса на наркотични вещества в Общността, който дава единствено основание за налагане на репресивни мерки, попада изцяло извън тези цели и насоки.

14. Този възглед е потвърден от разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 803/68 на Съвета от 27 юни 1968 г. относно митническата стойност на стоките (ОВ L 148, стр. 6) и от тези на Директива 79/623/ЕИО на Съвета от 25 юни 1979 г. относно хармонизирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно митническото задължение (ОВ L 179, стр. 31). Съображенията от тази директива изрично заявяват, че моментът, в който възниква митническото задължение трябва да се определя в светлината на икономическото естество на

вносните мита и условията, при които стоките, обект на вносни мита се интегрират в икономиката на Общността. При тези обстоятелства, не може да възникне митническо задължение, когато наркотичните вещества са внесени през незаконни канали на разпространение, тъй като трябва да бъдат иззети и унищожени при откриването им вместо да се пускат в обращение.

15. От друга страна, би било неоправдано да се прави разграничаване в това отношение между наркотичните вещества, които са били открити и тези, които са унищожени под контрола на компетентните органи, тъй като, ако е направено такова разграничение, прилагането на митата би зависело от шанса на откриването.

16. От посоченото по-горе следва, че не възниква митническо задължение при вноса на наркотични вещества, които не са част от икономическите канали, строго контролирани от компетентните органи за употреба за медицински и научни цели.

17. Това заключение не накърнява правомощието на държавите-членки да започнат наказателно производство по отношение на нарушенията на тяхното законодателство относно наркотичните вещества и да налагат уместни санкции, включително глоби.

18. В светлината този отговор, не е необходимо да се разглеждат другите проблеми, повдигнати от националния съд.

По съдебните разноски

19. Разходите, направени от правителството на Френската република и от Комисията на Европейските общности, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националния съд, последния следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпроса, поставен пред него от Finanzgericht Baden-Württemberg, с Определение от 16 юни 1981 г., реши:

Не възниква митническо задължение при вноса на наркотични вещества, които не са част от икономическите канали, строго контролирани от компетентните органи за употреба за медицински и научни цели.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 26 октомври 1982 година.

Подписи